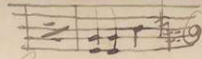

Christiana 8/12 86.

Kjære Ven.

Jeg skulde jo forlangt have
skrevet dig til og takket
dig for alle de gode Anbefalinger
som du medgav mig paa
min Gøbenhaussferd, og
den bedste Tak er vel den
at jeg af samtlige Introduktioner
samt har haft megen Nytte.
Jeg lærte mange interessante
Mennesker at kjende og
blev isærlig saare vel
modtaget i den danske
Hovedstad. Af Anviserne
har du sansynligvis set
at Omstændighederne gjorde
det temmelig brugt for
mig at faa Konserter
i stand men da den da
endelig Løb af Stabelen
saa skede det gjenvejledende
til Alles Tilfredshed. Herfra

de har ingen dynamik, de har ingen

idag er det fine han vilde at jeg var et kvindeskræmt barn i Rindøskovet

undtages dog den knarvorne
 Kritik i Nationaltidende
 Her Julius Lehmann der rigtig nok
 til senere Skade for sig selv
 lærte mig grundigen af.
 Men saadanne Støt gies jo
 Videns Støt og Fidt. At der
 var lovlig meget Brevskriveri
 for Kunstene var vel nok mest
 Tilskrives den Kunstnars
 som Hennings gennem
 Luca og Kirzwinzai lod
 rykte i Marken, som der
 ved satte disse Kunstner
 sin Kunst afkøret paa
 samme Dag og Time hvorfra
 jeg længe forveien havde
 averteret og Følgen blev
 naturligvis at jeg som den
 Svage maatte trække mig
 tilbage, men saa kom der
 dog paa den anden Side
 et smule Marktydelse i Sagen

Skolen blev for Sjældnens Fornæstelse
Folk findes den forældning, der er forlovet

og det sidste var ingenlunde til
min Skade. Baldvin Dahl havde
sammenfattet et fortreffeligt
Orkester og det gik med Lyd
og Liv. Studenterne var jeg
i Begyndelsen lidt bange for
men de klarede Korporet
i Holbergskantaten ret bra.

Et af de skønneste Abinder
fra Turen var mit Samvær
med gamle Hartmann, jeg
kom flere Gange i hans Hus
ved selskabelige Anledninger, og
det var i Sandhed et storartet
Lyk at se denne vidunderlige
gamle Mand gaa omkring
og kartisere sine Døttersøstre
paa samme Tid som han til
hæve og venstre var Gennemskudt
og Elskværdigheden selv. Hos
ham troet jeg ogsaa Minding
unge Hartmann, Mathias Hansen
af mange flere. Givendø

Jeg med blot tre Gange. Jeg sigte
ham afteer, traf ham aldrig og
da jeg mærkede hvor alvorligt
Kjæli han stillede sig ligeoverfor
mig saa traangte jeg ikke vidre
paa. Det var saavidt han vilste
paa Snigerfor og min Kone saa
disse Kom med for at overvære
Konsertern. Samme Kjælighed
blev ubegripligvis og saa Lammes
Tidde, - hvorfor skjønner ingen
af os. At en Kone med
Svendens udprægede Enevolds-
theories (der hvor han tør det)
der skyndt til en Fyr som
mig, der baade vil, skal og
kan komme frem - det
finder jeg saa let forståeligt,
men at Lammes fordi han
i Nødens yderste Time springer
ind for at støtte en Kammerat,
at han derfor skal mødes
med en saa afdoempet Hofmands
Kjælighed - de det - det gaar
over min Forstand. Forresten
er jo Svendens Stilling dermed
ikke den betragteligste, for da
han med vilde undgaa
at sætte sig i Rapport med
det hvad der er dækket, han

Uliv trods sin Fraternisering med
Herrings og Konvales dog en erndt
Mand. En Ting er jeg barm dog
taknemmelig for. Han dirigerede
nemlig ved en af sine Konvales
Schumanns Dobbelt Gufseri naar
en saa fin, intelligent og kunstnerisk
gennemført Maade at erhverve
derlig Musikker maa give ham Taks
og Pris derfor. Med Hornensaan
kom jeg ofte sammen, - vi drømtende
vøjte Gigar, drak "Luft" og han
er efter min Formening en elskværdig
Blanding af Imaaspydighed og
Hjærtelighed, - du kan tro jeg lo
ofte til ham naar han i Debatten
Tvinget serverede saa lange
Sattninger at Pusten med et
forgele ham. Laa derpaar et Minut
Dødsstaudhed og derefter wu'te la.
- Nu er jeg da Kommet ngenlunde
i Ro og i gamle Folder, - Vennerne
herhjemme har medtaget mig med
mlange og oprigtige Løftekæderinger,
Medundersore gaar omkring og
siger at tegne Affetier i et ^{Ed. K. H. H. H. H. H.}

man som du ved er Pöderne flaae,
- det gaar derfor smaaft med ~~Stutemingen~~.
- Heed Halter er man i det store
Køle net tilfreds, - han er under alle
Omstændigheder en alvorlig stralsom
künstlerisk villende Mand og ingen
nervøs Kugdelning som sin sønede
Forgænger i Embetet.

Appropos, - jeg agter til Vinteren
at gjenoptage ^{Liforkilløbetrukene} min ~~Studium~~ til
Hartiget og haaber at du nu som
da vil bevirke mig den store
Vennetjeneste at blive staaende
som Fadder. Man spaaer mig muligens
iaar et gunstiger Resultat.

Svijsfar og alle derhjemme hilses,
vi talte en Søndagsaften om sig og
din Hustru og om hvorvidt I agte
at moatage Vinteren ude paa dit
Langstea. Huset er vel tæt, og du har
vel gode Ovne. - Siden mit Landværløst
paa Ringerike har jeg aktia en svag
Skistanke til Varmapparatene
paa Landet, - glædelig Jul og godt Nyaaar
vænde for dig og din Hustru.
Din Ven Ole Olsen.